

N Aanduiding tarieven A2
MH/RaB/AS
795-2018

Brussel, 10 oktober 2018

ADVIES

over

**ONTWERP VAN KONINKLIJK BESLUIT BETREFFENDE DE AANDUIDING VAN
DE TARIEVEN VAN DIENSTEN GEKOPPELD AAN EEN BETAALREKENING
EN HET BEWIJSSTUK VOOR DIENSTEN DIE NIET AAN EEN
BETAALREKENING GEKOPPELD ZIJN**

(goedgekeurd door het bureau op 18 september 2018,
bekrachtigd door de algemene vergadering van de Hoge Raad op 10 oktober 2018)

De Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO ontving op 26 juli 2018 een adviesvraag van de heer Kris Peeters, Vice-Eerste Minister en Minister van Werk, Economie en Consumenten, over een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de aanduiding van de tarieven van diensten gekoppeld aan een betaalrekening en het bewijsstuk voor diensten die niet aan een betaalrekening gekoppeld zijn.

Na elektronische raadpleging van de interprofessionele organisaties en de betrokken beroepsorganisaties van sectorcommissie nr. 15 - Andere vrije en intellectuele beroepen, heeft het bureau van de Hoge Raad op 18 september 2018 onderstaand advies uitgebracht, dat werd bekrachtigd door de algemene vergadering van de Hoge Raad op 10 oktober 2018.

INLEIDING

Het ontwerp van KB voorziet hoofdzakelijk in het opheffen van het koninklijk besluit van 23 maart 1995 betreffende de prijsaanduiding van homogene financiële diensten. Het huidige ontwerp van koninklijk besluit herneemt slechts een deel van de regels aangaande de verplichting om een bewijsstuk voor te leggen voor alle diensten verbonden aan andere rekeningen dan de betaalrekeningen.

Het ontwerp van KB is een uitvoering van artikels VII.4/1, 1^e §, laatste alinea en VII.4/2, § 4 van het Wetboek van economisch recht waar aan de Koning de bevoegdheid verleend werd om de lijst van de meest representatieve diensten, de gestandaardiseerde termen en definities en de presentatieformaten van deze documenten vast te leggen.

Aan de oorsprong van voorgaande artikels in het WER ligt dan weer de richtlijn 2014/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014. Artikel 3 van deze richtlijn legt vast hoe op nationaal niveau een lijst moet worden vastgesteld van de meest representatieve aan een betaalrekening verbonden diensten waarvoor een vergoeding in rekening wordt gebracht. Daarbij wordt ook een gestandaardiseerde terminologie vastgelegd voor de Unie in een gedelegeerde verordening (Verordening 2018/32 van de Commissie van 28 september 2017).

Concreet betekent dit dat het koninklijk besluit onder meer de volgende zaken vastlegt: het informatiedocument betreffende vergoedingen voor betaalrekeningen, de voorlichting van de consument tijdens de looptijd van het contract, de vergoedingenstaat voor betaalrekeningen en het bewijsstuk voor niet aan een betaalrekening verbonden diensten. In bijlage bevindt zich de lijst van de meest representatieve aan een betaalrekening verbonden diensten. Het informatiedocument moet de diensten op deze lijst bevatten.

STANDPUNTEN

De Hoge Raad onderschrijft de doelstellingen van transparantie en consumenteninformatie.

Op bladzijde twee van het ontwerp KB wordt hiernaar verwezen:

“Overwegende dat om transparantie en daadwerkelijke vergelijkbaarheid (...) te garanderen, deze lijst de geharmoniseerde termen en definities moet bevatten van de gedelegeerde verordening (EU) 2018/32 van de commissie van 28 september 2017 (...)”

Hierbij merkt de Hoge Raad op dat slechts enkele van de definities zijn overgenomen.

CONCLUSIE

Voor het overige heeft de Hoge Raad geen bemerkingen bij het ontwerp KB en geeft derhalve een gunstig advies.
